

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/2013
23.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Новице Пековића, Предрага Глигоријевића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ћ., због кривичног дела самовлашћа из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1050/12 од 27.12.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4116/11 од 26.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1050/12 од 27.12.2012. године, као основан и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4116/11 од 26.09.2012. године повређен закон – члан 369. тачка 1. Законика о кривичним поступку, у вези члана 330. став 1. Кривичног законика, у корист окривљеног М.Ћ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 2368/11 од 26.09.2011. године, окривљени М.Ћ. из Н.С., оглашен је кривим због извршења кривичног дела самовлашћа из члана 330. став 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једног месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године, од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Одлучујући поводом жалбе окривљеног М.Ћ. Апелациони суд Новом Саду је пресудом Кж1 4116/11 од 26.09.2012. године, по службеној дужности преиначио првостепену пресуду и на основу члана 355. тачка 1. ЗКП окривљеног М.Ћ. ослободио од оптужбе за кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. Кривичног законика.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4116/11 од 26.09.2012. године, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 1050/12 од 27.12.2012. године, због повреде кривичног закона – члан 369. став 1. ЗКП, у вези члана 330. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и утврди да је наведеном правноснажном пресудом повређен закон у корист окривљеног М.Ћ. Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и окривљеног М.Ћ., на којој је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепеном пресудом повређен Кривични закон, одредба члана 369. тачка 1. ЗКП, у вези члана 330. став 1. КЗ у корист окривљеног М.Ћ.

Наиме, Апелациони суд у Новом Саду је окривљеног М.Ћ. ослободио од оптужбе за кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. КЗ налазећи да дело које се окривљеном ставља на терет

прецизираним оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Новом Саду, више није кривично дело. Дајући разлоге за своје правно становиште Апелациони суд наводи да је окривљени Ђ.М. првобитним оптужним предлогом био оптужен за кривично дело из члана 159. Закона о енергетици, који је у међувремену престао да важи, па како нови Закон о енергетици не прописује кривично дело са истим обележјима то, иако је Основни јавни тужилац оптужни предлог изменио и окривљеног оптужио за кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. КЗ, радње окривљеног више не представљају кривично дело у смислу члана 14. став 1. КЗ.

Како је одредбом члана 159. став 1. Закона о енергетици прописано да ће се казном затвора до три године казнити свако ко самовласно прикључи објекте, уређаје или инсталације на преносни дистрибутивни систем, а кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. КЗ чини лице које самовласно прибавља неко право које има или за које сматра да му припада, то Врховни касациони суд налази и закључује да тиме што је одредба члана 159. Закона о енергетици престала да важи, нису декриминисане радње самовласног прикључења на дистрибутивни систем, како то закључује другостепени суд, већ радња извршења за коју је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим онако како је описана у изреци првостепене пресуде и даље представља кривично дело које је предвиђено Кривичним закоником, односно одредбом члана 330. став 1. КЗ, која садржи у битном идентични опис бића кривичног дела, као и ранији члан 159. Закона о енергетици.

Стога, Врховни касациони суд закључује да је другостепени суд доношењем ослобађајуће пресуде, на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП, повредио кривични закон и то одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП, у вези члана 330. став 1. КЗ, у корист окривљеног М.Ђ., јер у конкретном случају није постојао ниједан законом прописан основ који искључује постојање кривичног дела, што је неопходан услов за доношење ослобађајуће пресуде на основу члана 355. тачка 1. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, основан, Врховни касациони суд је, у смислу одредбе члана 425. став 2. ЗКП, утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4116/11 од 26.09.2012. године повређен закон у корист окривљеног М.Ђ., не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости подигнут.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Зорица Стојковић,с.р.

Невенка Важић,с.р.